

เรื่องที่คุณครูต้องอ่าน

นำเสนอเมื่อ : 22 ม.ค. 2558

เรื่องที่คุณครูต้องอ่าน

เรื่องชัย ทรัพย์นิรันดร์

เรื่องการเรียนการสอน ซึ่งเป็นส่วนสำคัญของระบบการศึกษา ทุกวันนี้มีหลักการและวิธีการใหม่ๆ ตลอดเวลา โดยเฉพาะการทำหน้าที่ของครู ซึ่งต้องหมั่นศึกษาหาความรู้และวิธีการมาใช้กับนักเรียนไม่รู้จัก

ดังเช่น จุมพล พูลุภักตร์ชิวิน ที่นำเสนอในคอลัมน์จิตวิวัฒน์ เรื่อง ครูผู้เปลี่ยนชีวิตนักเรียน ด้วยการเปลี่ยนวิธีการสอน ไว้ในหน้า 16 หนังสือพิมพ์มติชน ฉบับวันเสาร์ที่ 10 มกราคม 2558 ที่ผ่านมา

เรื่องที่จุมพลนำเสนอ เป็นเรื่องเล่าเกี่ยวกับ ครูทอมป์สัน ครูผู้เปลี่ยนชีวิตนักเรียนที่เพื่อนในวงการศึกษาสงใให้อ่าน

จุมพลเล่าว่า ครูทอมป์สันโกหกนักเรียนชั้น ป.5 ของเขาตั้งแต่วันแรกที่เริ่มสอนว่า ครูรักนักเรียนเท่ากันหมดทุกคน ซึ่งเป็นไปไม่ได้ เพราะมีเด็กตัวเล็กๆ ทาทางซีเกียจชื่อเท็ดดี สตอดดาร์ด ที่ครูทอมป์สันสังเกตเห็นว่าเขาไม่คอยเล่นดี ๆ กับเด็กคนอื่น เสื้อผ้าสกปรก และตัวเหม็นตลอดเวลา บางทีก็เกเร

ครูทอมป์สันตรวจงานของเท็ดดีด้วยหมึกสีแดงกากบาทหนา แล้วใส่ ตัว F ไว้บนหัวกระดาษ

โรงเรียนให้ครูทบทวนประวัติของเด็กแต่ละคน แต่ครูทอมป์สันไม่ยอมตรวจประวัติของเท็ดดี จนเหลือแฟ้มสุดท้าย เมื่อครูทอมป์สันตรวจดูก็แปลกใจมากที่ครู ป.1 ของเท็ดดีเขียนว่า น้องเท็ดดีเป็นเด็กที่ฉลาดและร่าเริง ทำงานเรียบร้อย มารยาทดี เป็นเด็กที่น่ารักมากที่สุด ครู ป.2 เขียนว่า เท็ดดีเป็นเด็กที่เรียนเก่งมาก เพื่อนๆ ชอบกันทุกคน แต่กำลังมีปัญหาเพราะแม่ของเท็ดดีป่วยหนัก ชีวิตทางบ้านต้องลำบากแน่

ส่วนครู ป.3 เขียนว่า เขาเสียใจมากที่เสียแม่ เขาพยายามเต็มที่แล้ว แต่พ่อไม่ค่อยให้ความรักความสนใจเขาเท่าไร ชีวิตทางบ้านต้องส่งผลกระทบต่อเขาแน่ ถ้าไม่มีคนยื่นมือเข้ามาช่วยเหลือ

ครู ป.4 เขียนว่า เท็ดดีไม่ยอมเข้าสังคม และไม่ค่อยสนใจการเรียนเท่าที่ควร ไม่ค่อยมีเพื่อนและหลบหนีจากห้องเรียน

เรื่องต่อจากนั้น คือครูทอมป์สันรู้ปัญหาแล้ว และอัปยศการกระทำของตัวเองมาก ยิ่งกว่านั้น เมื่อวันคริสต์มาสนักเรียนชื่อของขวัญหอดด้วยกระดาษสีสดพร้อมผูกกับของขวัญอย่างดี ยกเว้นของขวัญของเท็ดดีที่ห่ออย่างหยาบๆ ในกระดาษลูกฟูกหนาจากถุงใส่กับขาว

เด็กบางคนเริ่มหัวเราะเมื่อเห็นของขวัญของเท็ดดีคือกำไลลูกปัดไม้คุบเส้น และขวดน้ำหอมที่เหลือนกขวดแก้วครู แต่ครูทอมป์สันหยุดเสียงหัวเราะนักเรียนด้วยการเอ่ยว่ากำไลนั้นสวยเพียงใด แล้วสวมไว้ที่ข้อมือ และฉีคน้ำหอมลงไปด้วย

จนเย็นเท็ดดีพูดกับครูทอมป์สันว่า "ครูทอมป์สันครับ วันนี้ครูตัวหอมเหมือนที่แม่ผมเคยหอมเลยครับ"

ตอนต่อจากนี้ยากให้คุณครูทั้งหลายไปอ่านกันเองว่าครูทอมป์สันทำอะไร และ ทำอย่างไรกับเท็ดดี หนึ่งปีต่อมา เขาพบจดหมายใต้ประตูมาจากเท็ดดีบอกว่า คุณครูเป็นครูดีที่สุดในใจที่เขาเคยมี 6 ปี

จากนั้นเขาได้รับจดหมายจากเท็ดดีอีกฉบับ บอกว่าเขาเรียนจบ ม.ปลายแล้ว ได้ที่สามของทั้งระดับ

ในที่สุดเท็ดดีเรียนจบปริญญาตรีอีก 4 ปีต่อมาด้วยเกียรตินิยมอันดับหนึ่ง ทั้งยังย้าว่า คุณครูเป็นครูที่ดีที่สุดและเป็นครูคนโปรด ในชีวิตของเขา กระทั่งจุดหมายฉบับล่าสุด เขาลงชื่อว่า "นายแพทย์ที่ไอศดอร์ เอฟ สตอดดาร์ด" หลังจากนั้นครูทอมป์สันได้รับจดหมายของเท็ดดี เขียนบอกว่า พ่อของเขาเสียไปเมื่อสองสามปีก่อน เขาสงสัยว่าครู ทอมป์สันจะมานั่งในที่สำหรับพ่อเจ้าบาว ในงานแต่งงานหรือไม่

คำตอบเป็นอย่างไรเชื่อว่าคุณครูทั้งหลายคงเดาและคาดการณถูก เท็ดดีกระซิบบอกครูว่า ขอขอบคุณมากครับที่คุณครูเชื่อในตัวผม ขอขอบคุณมากที่ทำให้ผมรู้สึกสำคัญและแสดงให้เห็นว่าผมสามารถที่จะเปลี่ยนแปลงสิ่งต่างๆ ได้ ครูทอมป์สันกระซิบตอบว่า "หมอเท็ดดี เธอเข้าใจผิดแล้วละ เธอต่างหากที่สอนครูว่า ครูสามารถเปลี่ยนแปลงสิ่งต่างๆ ได้ ครูไม่รู้จักการสอนที่แท้จริงเลย จนกระทั่งครูได้พบได้รู้จักเธอ"

เรื่องอย่างนี้ไม่ว่าจะเป็นเรื่องเล่าหรือเรื่องจริงก็เป็นเรื่องที่ควรค่าต่อการนำไปคิดต่อทั้งสิ้น แล้วครูไทยมีเรื่องอย่างนี้มาเล่าสู่กันฟังบ้างไหมครับ